

بررسی منظر شهری مطلوب در پیاده راه های شهری

محمدرضا پورمحمدی^۱، مریم شربت زاده^۲

چکیده:

حرکت پیاده طبیعی ترین، قدیمی ترین و ضروری ترین شکل جابه جایی انسان است. گسترش پیاده مداری و برنامه ریزی ایجاد فضاهای پیاده به انسانها و شهر ها کمک ویژه ای خواهند کرد تا بدین وسیله بتوان مشکلات حاصله از زندگی ماشینی را برطرف نمود، امروزه، در سیاستهای برنامه ریزی شهری به دنبال تقویت محیط های پیاده و از بین بردن موانعی هستیم که توانایی ما را برای پیاده روی آسان و ایمن، محدود می کند. پیاده راه مکان مخصوص و امن افراد پیاده که فاقد ترافیک سواره و عبور و مرور وسایط نقلیه است، که در آن عابرین پیاده با آسوده خاطر حرکت می کنند. در پیاده راه باید به تمامی حواس و تأثیرات روحی و ادراک توجه کرد. بدین منظور باید پیاده راه ها از ویژگی منحصر به فرد برخوردار بوده چون مهم ترین امکان برای مشاهده مکانها، فعالیتها و احساس شور و تحرک زندگی و کشف ارزشها و جاذبه های نهفته در محیط است. ایجاد محیطی آرام از لحاظ بصری و نور پردازی و پویا برای شهروندان به گونه ای که از لحاظ خلق سرزندگی، هویت بخشی، نفوذ پذیری و تنوع، به سطح مطلوب در پیاده راه برسد.

واژگان کلیدی: پیاده راه، کیفیت، منظر، سرزندگی،

مقدمه:

فضاهای عمومی مهمترین بخش های شهر را تشکیل می دهند که یکی از این فضاها، پیاده راه ها هستند. (شیعه و همکاران، ۱۳۹۴: ۲۰)؛ (عمادی، ۱۳۹۲)؛ (تاجیک، پرتوی، ۱۳۹۳)؛ (مهرگان و همکاران، ۱۳۹۲). مسیر پیاده تجلی گاه حیات مدنی شهر و محل رخداد وقایع و فعالیتهای اجتماعی شهروندان در زندگی و حیات شهری می باشد. در این میان توجه به پیاده مداری به عنوان قدیمی ترین روش حمل و نقل از ضروریات برنامه ریزی شهری در راستای توسعه پایدار است. و یکی از شاخص های توسعه پایدار، سلامت محیطی است و از آنجا که امروزه از یک سو، غلبه سواره بر پیاده ها سبب افزایش آلودگی های مختلف زیست محیطی، صوتی و موارد دیگر شده و از سوی دیگر منجر به کاهش اصلی ترین نیاز انسانی یعنی قدم زدن و پیاده روی می شود، و می توان ادغان داشت که پیاده راه ها و سبزه ها یکی از بهترین راه های احیاء توسعه پایدار شهری است، بنابراین پیاده روی یکی از پایدارترین روش های حمل و نقل است. (شیعه و همکاران، ۱۳۹۴: ۲۰)؛ (عمادی، ۱۳۹۲)؛ (مهرگان و همکاران، ۱۳۹۲). بهبود کیفیت در پیاده راه ها و تأمین نیازهای همه گروه های سنی و جنسی و گروه های خاص همواره از دغدغه های برنامه ریزان شهری بوده است. و رعایت شاخص های آن در برنامه های پیاده مداری می تواند تحقق پایداری شهری را به دنبال داشته باشد. (احدی، بشیری، ۱۳۹۳)؛ (عمادی، ۱۳۹۲)؛ (موسوی، ۱۳۹۲). ایجاد عناصر تاریخی، حضور عناصر طبیعی (پوشش گیاهی، درختان، و...) و ارزیابی و شناسایی کیفیت های بصری که به نظر ارزشمند تلقی می شود و لازم است حفاظت شود. و تلاش در جهت ارتقاء کیفیت های بصری ارتقاء نور پردازی مناسب در شب که پیاده راه را خواناتر

M.r.pourmohammadi@gmail.com - استاد دانشگاه تبریز^۱

sharbatzadehm@gmail.com - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد تبریز^۲